

SENTÈNCIA de 14 de maig de 2004

Costes: criteris per a la seva imposició en els casos de titularitats fiduciàries

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes de judici civil núm. B-0291-4/2002, tramitats pel procediment abreuïat, instat pel Sr. Marcel·lí C.S. contra els Srs. Antoni R.M. i Francisco A.H. en reclamació de quantitat, el 20 de novembre darrer l'Hble. Batlle, actuant com a Tribunal Unipersonal, va dictar una Sentència en la qual va condemnar els defenents a pagar a l'agent la quantitat de 4.826,50 €, més interessos legals des de la data de la contesta i les costes.

II.- Disconformes els condemnats amb tal resolució, van interposar aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat d'acord amb la llei.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'únic greuge que els apel·lants al·leguen és que la Sentència del Batlle els ha imposat les costes "*per aplicació del principi objectiu del venciment establert per l'Emperador ZENÓ*" (Cod. 7,51,5) quan, segons ells, "*la imposició de les costes processals no es regeix en el dret andorrà pel venciment objectiu sinó per l'apreciació o no de «iusta causa litigandi»*".

II.- Contràriament al que manifesten els recurrents, en el dret andorrà la imposició de les costes processals es regeix pel principi objectiu del venciment introduït per l'Emperador ZENÓ segons la màxima "*victus*

fert expensas" que és la regla general, la qual té l'excepció de la Novel·la 82, Capítol 10, segons la qual si el jutge *"veiés que cap de les parts no està obligada a l'import de les costes, potser per la varietat del negoci"* ho declarari en la seva sentència.

Així, doncs, l'únic que ara escau és determinar si era raonable l'oposició dels defenents a la demanda, és a dir, si tenien un motiu que justificués la defensa, una *"justa causa"* per litigar.

III.- L'actor en aquest procediment, el Sr. Marcel·lí C.S., no apareix en les relacions comercials amb els defenents com a titular-propietari del negoci EGM establert al local núm. 8 del C/ Esteve Dolça núm. 26 d'Andorra la Vella al front del qual hi va figurar sempre el Sr. Jaume V. amb qui el Sr. Francisco A.H. va tenir tots els tractes.

El Sr. Francisco A.H. va entrar en la relació comercial amb la persona del Sr. Jaume V. de l'empresa EGM a través del Sr. Noël L., i mai va aparèixer el Sr. Marcel·lí C.S. com a propietari de EGM.

Va ser el Sr. Jaume V., no l'agent, qui va lliurar als defenents el pressupost de EGM (foli 68) i els defenents van pagar el seu import al Sr. Jaume V. a través del Sr. Noël L..

El negoci registrat pel Sr. Marcel·lí C.S. no coincideix amb la denominació EGM (foli 78) i tampoc coincideix el local comercial registrat per l'agent al Registre de Comerç i indústria (foli 78) amb el que, com el de EGM, figura al pressupost abans esmentat (foli 68).

I existia un gran desgavell en la documentació presentada a la demanda pel Sr. Marcel·lí C.S.: els albarans sense signatura, les esmenes, les contradiccions.

Les circumstàncies precedents feien raonable l'oposició dels defenents a la demanda formulada pel Sr. Marcel·lí C.S. en contra seva; tenien per tant causa justificada per defensar-se a pesar que l'enjudiciament final de l'afer no els hagi estat favorable; la qual cosa justificava l'aplicació de la NOVEL·LA susdita com a excepció de la regla general d'imposició de costes; i això ara comporta l'estimació del recurs d'apel·lació en aquest extrem, únic apel·lat.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR aquest recurs d'apel·lació en l'únic extrem relatiu a la imposició de costes de la 1a instància als defenents, el qual es revoca; i no es fa pronunciament sobre les costes d'aquest recurs d'apel·lació.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-